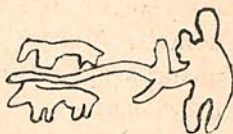

пакъ нѣщо можемъ да научимъ. Напр., върху една скала сж издълбани лодки, въ които стоятъ войници, въоръжени съ мечове и бойни брадви. Тия оржжия по форма сж сжщо такива, каквито намираме въ надгробнитѣ могили и селищата отъ бронзовата епоха. И затова заключаваме, че тия фигури сж отъ сжщата епоха. А каква е поуката отъ тѣхъ? Учимъ се, че човѣкъ се е отдалъ вече на мореплаване, виждаме, каква е била формата на лодката въ това време и че тя е карана отъ гребци, а не чрезъ платна.

Друга фигура ни представя два вола, впрегнати въ рало, което се управлява отъ орачъ (обр. 6). Колкото и груба да е тази фигура, все пакъ тя ни говори за нѣщо много важно, а именно: презъ бронзовата епоха едриятъ рогатъ добитѣкъ служи не само за храна, но се използува и неговата сила.

Обр. 6. Орачъ.

Въ други фигури, между разнитѣ образи сж избразени коли (двуколки и четириколки), а това е едно доказателство, че колата, като превозно сръдство, се появява презъ бронзовата епоха. Разбира се, че преди човѣкъ да се разпознае съ металитѣ, направата на кола е била немислима.

До тука приведохме нѣколко примѣра, съ които искахме да покажемъ, какъ за дадена епоха можемъ да черпимъ знания отъ запазенитѣ въ земята останки. Тия на пръвъ погледъ нѣми паметници иматъ езикъ, съ който ни говорятъ за миналото на човѣшкия родъ. И когато ученитѣ почнали да разбиратъ този езикъ, много отъ сжществуващитѣ празноти въ историята се запълниха и се видѣ, че човѣшката култура се заражда много по-рано отъ културата на Египетъ и Вавилонъ, и че човѣчеството още преди хилядолѣтия, стѣпвайки бавно въ пѣтя на напредѣка, е допринасяло по нѣщо за изграждане на бждещата цвѣтуща общочовѣшка култура.